

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Arbeidsrechtbank Antwerpen (Belgie) dne 19. června 2018 – Jamina Hakelbracht, Tine Vandebon, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen v. WTG Retail BVBA

(Věc C-404/18)

(2018/C 311/07)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Účastníci původního řízení

Žalobci: Jamina Hakelbracht, Tine Vandebon, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen

Žalovaná: WTG Retail BVBA

Předběžné otázky

Je třeba unijní právo a zejména článek 24 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ⁽¹⁾ ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která poskytuje ochranu osob, které vystupují jako svědci, před viktimizací výlučně osobě, která v rámci vyšetřování stížnosti sdělí v dokumentu opatřeném podpisem a datem skutkový stav, který sama viděla nebo slyšela, a který se týká situace, jež je předmětem stížnosti, osobě, u které je stížnost podána, nebo která vypovídá jako svědek před soudem?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 204, s. 23.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 20. června 2018 – PG v. Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Věc C-406/18)

(2018/C 311/08)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: PG

Žalovaný: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 47 Listiny základních práv a článek 31 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/3[2]/EU ⁽¹⁾ (tzv. „procedurální směrnice“) ve spojení s články 6 a 13 evropské Úmluvy o [ochraně] lidských práv[a základních svobod] vykládány v tom smyslu, že je možné, aby členský stát zaručil právo na účinnou právní ochranu i tehdy, když jeho soudy nemohou změnit rozhodnutí vydané v azylovém řízení, ale mohou jej jen zrušit a vrátit věc k novému řízení?

- 2) Musí být článek 47 Listiny základních práv a článek 31 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU (tzv. „procedurální směrnice“) rovněž ve spojení s články 6 a 13 evropské Úmluvy o [ochraně] lidských práv[a základních svobod] vykládány v tom smyslu, že je [s nimi] v souladu právní úprava členského státu, která pro soudní řízení v azylových věcech stanoví kogentní jednotnou celkovou lhůtu šedesáti dnů bez ohledu na veškeré individuální okolnosti a bez zřetele ke zvláštnostem dané věci a k možným obtížím při dokazování?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odmítání statusu mezinárodní ochrany (Úř. věst. 2013, L 180, s. 60).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 22. června 2018 – Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo v. Banca d'Italia

(Věc C-414/18)

(2018/C 311/09)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo

Žalovaná: Banca d'Italia

Předběžná otázka

Brání čl. 5 odst. 1 zejména písm. a) a f) nařízení 2015/63 (¹), vykládané ve světle zásad nacházejících se v tomto právním předpise, jakož i ve směrnici 2014/59 (²), nařízení č. 806/2014 (³) a v článku 120 Smlouvy o fungování EU a na základě základních zásad rovného zacházení, zákazu diskriminace a proporcionality podle článku 21 Listiny základních práv Evropské unie, jakož i zákazu dvojího příspěvku pro účely výpočtu příspěvků podle čl. 103 odst. 2 směrnice 2014/59, použití stanoveného režimu vnitroskupinových závazků i v případě „faktické“ skupiny, anebo každopádně v případě vzájemných propojení existujících mezi institucí a jinými bankami téhož systému; může se, taktéž ve světle výše uvedených zásad, příznivější zacházení vyhrazené pro podpůrné závazky uvedené v článku 5 analogicky uplatnit také na závazky banky tzv. „druhé úrovně“ vůči ostatním bankám (úvěrového družstevního) systému, anebo tato poslední charakteristika instituce, která konkrétně působí jako centrální instituce v rámci propojeného a integrovaného uskupení malých bank, a to i ve vztazích s ECB a s finančním trhem, musí na základě platných právních předpisů v každém případě vést k určité úpravě při předkládání finančních údajů ze strany vnitrostátního orgánu příslušného k řešení krize orgánům Společenství a při určení příspěvků, které je instituce povinna zaplatit do fondu pro řešení krizí na základě svých skutečných závazků a svého skutečného rizikového profilu?

(¹) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 11, s. 44).

(²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, s. 190).

(³) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, s. 1).